

[Peter Brixtofte]

re og mere begejstret for forslaget, jo mere hr. Ove Fich argumenterede, for det er oplagt, at det, som er sigtet med forslaget, er godt. Det gælder om at komme alt for høje fagforeningskontingenter til livs. Det gælder om, at man sikrer sig, at man anvender medlemmernes penge ordentligt uden at spekulere i, at det er fradragsberettigede kontingenter. Vi ved udmærket godt, hvordan disse kontingenter også – og jeg siger også – er gået til at opbygge formuer, købe kursusejendomme og afholde en række udgifter, som ikke direkte kan siges at have noget at gøre med den aktivitet, der er tale om, herunder at yde politiske bidrag til partierne.

Derfor er der noget meget godt i lovforslaget. Nu er vi i gang med at vurdere hele vores skattesystem, og der tales om en kommende skattereform; i den sammenhæng hører forslaget hjemme, og vi vil være særdeles positive over for at se på at få gennemført et sådant forslag eller noget, der ligner, i forbindelse med en sådan skattereform.

Jens Thoft (SF):

Det var underholdende at høre hr. Peter Brixtofte fuldstændig glemme landbrugsfondene og de mystiske støtter til kursusejendomme, som er sket ad den vej via fradragsberettigede kontingenter til landboorganisationerne på den ene side og statsstøtte på den anden side. Det skal ikke være noget forsvar for LO-frådseriet, hvor dét foregår, men kun en konstatering af, at det foregår altså ikke blot i LO.

SF går ind for et bredere skattegrundlag og nogle lavere procenter. SF støtter principielt, at også kontingenter ikke er fradragsberettiget, men det er efter vores opfattelse ikke stedet at starte, så meget desto mere som det entydigt rammer den ene part på arbejdsmarkedet, nemlig fagforeningerne, og ikke arbejdsgiverforeningerne. Vi vil i de kommende måneder se, hvorledes erhvervslivet massivt via skattefradrag støtter afstemningen op til unionen, i store annoncer vil vi se, hvorledes man opfordrer folk til at stemme sig ind i unionen, og så står der med bittesmå bogstaver nederst »Superfos« eller »Unibank«, eller hvem det nu kan være. På den måde kan erhvervslivet sagtens via annoncer sikre støtte til de organisationer, de ønsker at støtte. Anderledes med almindelige lønmodtagere, som ikke har denne

fradragsret. Vi mener altså, at en reduktion i langt højere grad vil ramme den ene part på arbejdsmarkedet end den anden, og som jeg talte om ved forrige lovforslag, ønsker vi lighed.

I øvrigt erindrer vi om, at skattereformen, som også Kristeligt Folkeparti stemte for, allerede i forvejen har forfordelt lønmodtagerne. Disse har nemlig ikke fradragsret for de første driftsudgifter, i 1992 er det 3.600 kr. af deres driftsudgifter, mens erhvervslivet naturligtvis kan fratække hver en stump, de har i driftsudgifter, og – jeg havde nær sagt – lidt til, men så er jeg selvfølgelig inde på injurielovgivningens område. Men som revisor mener jeg nu nok, at jeg ved lidt om, hvad det handler om.

Vi finder altså ikke, at dette er stedet at starte, og vi synes, at det skaber en ulighed på arbejdsmarkedet, som vi overhovedet ikke kan deltage i.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet mener, det er positivt, at Kristeligt Folkeparti bringer dette forslag på banen, og jo længere jeg kom ned i bemærkningerne, jo mere enig var jeg med Kristeligt Folkeparti i, at det nok var gavnligt at diskutere, hvorvidt man skulle begrænse de muligheder, der er for, at fagforeninger kan bruge en masse penge til at støtte politiske aktiviteter. Men vi er ikke enige i den måde, som Kristeligt Folkeparti foreslår at man skal gøre det på. Vi vil meget gerne være med til at sige, at der overhovedet ikke skal være en eneste krone i fradrag for faglig virksomhed. Som kompensations for det kunne man forhøje den skattefri bundgrænse for samtlige personer, så bliver der ikke noget bureaukrati med at finde ud af, hvorvidt man er over eller under 2.400 kr., og hvorvidt man er medlem af en fagforening eller man ikke er. Så ville det simpelt hen være enkelt og let: man kunne bare forhøje den skattefri bundgrænse.

Kristeligt Folkeparti mener, at erhvervsvirksomheder også skal ind under ordningen. Det kan man have forskellige meninger om, men jeg mener nu ikke, at det ville være særlig hensigtsmæssigt at gøre det. Lad mig tage et eksempel: En virksomhed er medlem af en arbejdsgiverforening og betaler 12.000 kr. om året i kontingent, der så ikke længere skulle være fradragsberettiget. Man modtager de